

Fremsat den 8. februar 2019 af Rasmus Helveg Petersen (RV), Sofie Carsten Nielsen (RV) og Morten Østergaard (RV)

Forslag til folketingsbeslutning

om mulighed for at undgå nedrivning af almene boliger i hårde ghettoområder

Folketinget pålægger regeringen at foretage de nødvendige lovændringer og administrative foranstaltninger, som kan give kommuner med boligområder på den såkaldte liste over hårde ghettoområder en mulighed for at erstatte den påkrævede udviklingsplan, som fokuserer på at nedbringe antallet af almene boliger, med en alternativ plan, der inden for 2 år kan få området helt af ghettolisten ved at fokusere på at bringe ledige i job eller i uddannelse.

Boligområder, som laver en sådan alternativ udviklingsplan, skal have 2 år til at indfri målene på baggrund af aktuelle og opdaterede tal. Hvis området efter 2 år er lykkedes med at frigøre sig fra ghettolisten, skal det fritages fra kravene om at nedrive eller nedbringe andelen af almene familieboliger.

Bemærkninger til forslaget

Den vedtagne parallelsamfundspakke og deraf vedtagelsen af lovforslag nr. L 38 i november 2018 har betydet, at en lang række boligområder er blevet fanget på ghettolisten af forældede statistiske opgørelser, der i sagens natur ikke kan ændres på. Det har betydet, at boligområder, som er kommet på ghettolisten i 2018, ingen reel chance har haft for at ændre på situationen, før de nu mødes med krav om at nedbringe andelen af almene familieboliger. Det har den konsekvens, at gode og attraktive boliger står til nedrivning, og at kommunernes incitament til at sætte ind med målrettet beskæftigelsesindsats, uddannelsesindsats m.v. over for de borgere, der står uden for arbejdsmarkedet, mindskes. De dispensationsmuligheder, der eksisterer efter lovændringen fra november 2018, vil kun få ghettoområder kunne gøre brug af, og vil ikke afhjælpe konsekvenserne for langt de fleste af de hårde ghettoområder. Desuden giver dispensationsmuligheden ikke sikkerhed for, at man kan undgå at nedbringe, selv hvis man får dispensation.

Flere kommuner har intensiveret jobindsatsen i deres udsatte boligområder. Men med de nuværende regler kan kommunerne ikke opnå samme gevinster i de såkaldte hårde ghettoområder, fordi dele af boligerne står til nedrivning uanset kommunens og det almene boligselskabs indsats, jf. lov om almene boliger m.v. (lovbekendtgørelse nr. 119 af 1. februar 2019). Ifølge lovgivningen skal boligerne rives ned eller omdannes, uanset om indsatsen er succesfuld, for størstedelen af de hårde ghettoers vedkommende. Det er samfundsøkonomisk dyrt og spild af midler, når områder tvinges til at afvikle hundredvis af boliger i stedet for eksempelvis at hjælpe 20-50 mennesker i arbejde. Hårde ghettoområder, hvor det er muligt at ændre beboersammensætningen gennem jobindsats, uddannelsesindsats og andre tiltag, skal derfor kunne erstatte udviklingsplanen med en realistisk plan for at kunne komme af den såkaldte ghettoliste. Hvis det lykkes inden for 2 år, skal de som følge af dette beslutningsforslag ikke rammes af konsekvenserne i parallelsamfundspakken.

Selv om et område er stemplet som en ghetto, er mange af områderne attraktive. 58.000 personer står på venteliste til at få en bolig i et af de områder, der er på listen over hårde ghettoområder, jf. »58.000 står i kø til en bolig i en hård

ghetto«, Dr.dk, den 30. november 2018. Flere af områderne er nyrenoverede, f.eks. Agervang i Holbæk, der i 2013-2014 blev renoveret for 210 mio. kr., jf. »De 16 »hårdeste ghettoområder« Dokumentation af de konkrete virkninger af parallelsamfundspakken«, BL – Danmarks Almene Boliger, 2018, side 30.

Nu risikerer de nyrenoverede familieboliger at skulle rives ned. Det skyldes, at parallelsamfundspakken har resulteret i, at almene boligområder, der defineres som hårde ghettoområder skal nedbringe andelen af almene familieboliger til 40 pct. De fleste områder har i dag 100 pct. almene familieboliger, hvorfor andelen skal nedbringes med 60 pct. Det vil i mange tilfælde ske gennem nedrivning. Et alternativ er at sælge boligerne til private eller bygge nyt, hvilket der sandsynligvis kun er et marked for i de store byer (f.eks. Mjølnerparken i København). Enkelte områder har mulighed for dispensation, men det løser ikke udfordringerne med arbejdsløshed og kriminalitet.

De data, der ligger til grund for ghettolisten, er i flere tilfælde mere end 2 år gamle. Med forslaget sikres det, at det er den aktuelle udvikling frem for den historiske, der afgør, hvorvidt området er på ghettolisten. Flere af ghettokriterierne er baseret på gamle tal. Eksempelvis bruges der i ghettolisten fra 1. december 2018 tal fra starten af 2016, dvs. over 33 måneder gamle tal. Det gør det svært for områderne at komme af listen, da faktiske udviklinger ikke afspejles i de historiske tal. Derfor indebærer dette beslutningsforslag også, at der skal bruges opdaterede tal, som regnes fra det nyeste år, frem for et gennemsnit af år, så de faktiske udviklinger afspejles.

Nogle områder vil formentlig ikke kunne leve op til kriterierne trods kommunal indsats. Dette beslutningsforslag retter sig således mod de områder, som har en chance for at komme af ghettolisten. Med dette beslutningsforslag vil samfundet kunne spare mange milliarder ved ikke at rive ned og bygge op et andet sted. Samtidig får vi gang i den nødvendige jobindsats, således at folk får et arbejde frem for en flyttebil.

Skriftlig fremsættelse

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om mulighed for at undgå nedrivning af almene boliger i hårde ghettoområder.

(Beslutningsforslag nr. B 97)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.